

Nowa Amerika – w krainie migrantów

Historie, Korzenie, Losy, Przyszłość | Geschichten, Wurzeln, Schicksale, Zukunft

Podstawa ideowa

Pojęcie „Nowa Amerika“ jest twórczą grą słów, służącą ujęciu polsko-niemieckiego pogranicza jako wspólną przestrzeń życiową oraz pozwalającą na jego faktyczne zrastanie się. Kształtowana jest od 2010 roku wspólnie przez „Nowoamerykanki i Nowoamerykanów“, niezależnie od ich postpolskiego, postniemieckiego lub innego tła migracyjnego.

Kto sądzi, że na forum Nowej Ameriki spotykają się wyłącznie dwie kultury, polska i niemiecka, ten jest w błędzie. Kształtujący wpływ na naszą „krajną pomiędzy“ wywierają wielkie dwudziestowieczne wędrówki ludów wynikające z przesunięcia polskich granic ze wschodu na zachód. Mieszkańcy wschodniej Polski, tzw. „kresów“, które znalazły się nagle w granicach Litwy, Białorusi i Ukrainy, musieli wprowadzić się na tereny uprzednio niemieckie, opuszczone przymusowo przez ludność niemiecką. W Słubicach najważniejsze stanowiska samorządowe przypadły przybyłej z Poznania inteligencji. W późniejszym czasie, aż do późnych lat 60-tych, w mieście osiedlali się sybiracy wypuszczeni z odległych sowieckich gułagów. Ich uprzednia ojczyzna była teraz litewska, białoruska lub ukraińska. Z tego względu wysyłano ich tam, gdzie było jeszcze wystarczająco miejsca do osiedlenia się: do „ziemi odzyskanych“ na zachodzie.

Podobne procesy trwały również po stronie niemieckiej. Miasto Frankfurt nad Odrą zostało w ostatnich dniach wojny ogłoszone przez Hitlera twierdzą, z czym związana była przymusowa ewakuacja mieszkańców. Na terenie miasta pozostało raptem 400 cywili, a wielu z opuszczających je ludzi już nigdy do niego nie wróciło. W następnym czasie powstały tutaj okazałych rozmiarów obozy, które przyjmowały osoby wypędzone przybywające z kierunku wschodniego i kierowały je na dalszą drogę w głąb Niemiec, choć wiele z nich zdecydowało się zostać. W warunkach NRD-owskiej gospodarki centralnie sterowanej miasto zostało ostatecznie odbudowane i sztucznie zasiedlone obywatelami z terenu całych wschodnich Niemiec.

Mimo poważnych przemian, w regionie ostały się również społeczności lokalne, jak np. Serbowie Łużyccy, których kultura uległa jednak stopniowemu zanikowi ze względu na ich postępującą asymilację ze społecznością niemiecką. Coraz częściej języki tych społeczności znane są już tylko najstarszym ich członkom. Przykład Modelowym przykładem polityki zasiedlania z czasów pruskich stanowi natomiast

Kotlina Freienwaldzka, znana lepiej pod niemiecką nazwą *Oderbruch*. Pod rządami Fryderyka Wielkiego utworzono nowe tereny mieszkalne przez osuszenie terenów podmokłych nad Odrą i Wartą, tworząc nowe krainy, odpowiednio *Oderbruch* oraz *Warthebruch*, które nosiło również nazwę „*Neu Amerika*“. Wśród osadników znaleźli się Hugonoci, o czym przypominają do dziś charakterystyczne nazwy miejscowości, jak *Vevais*, *Beauregard*, *Le Poulaillier* oraz *Croustiller*. W „*Neu Amerika*“ osiedlali się również Olędrzy, czyli gospodarze rolni pragnący pierwotnie emigrować za Atlantyk, którzy zdecydowali się jednak na podjęcie pionierskiej działalności na miejscu, zakładający w XVIII wieku takie osady jak *Philadelphia*, *Florida*, *Malta*, *Sumatra* czy *Jamaika*.

Należy w tym miejscu wspomnieć również o Ślązakach, którzy od niepamiętnych czasów włączali do swojej kultury to, co uznali za najlepsze w kulturach czeskiej, polskiej i niemieckiej.

W późniejszym okresie we Frankfurcie nad Odrą osiedlali się przybysze z Rosji, Ukrainy i Białorusi, dzięki czemu udało się odrodzić lokalną gminę żydowską po czystkach etnicznych z czasów nazistów. Jej członkowie posługują się do dziś przede wszystkim językiem rosyjskim.

Na tym tle historycznym odbywają się ponadto aktualne procesy migracyjne: z jednej strony Niemcy z zachodu osiedlają się na wschodzie kraju, a polsko-niemieckie małżeństwa obierają Nową Amerykę jako swoją nową ojczyznę, z drugiej natomiast młodzi emigrują z niej w poszukiwaniu pracy. Chińscy inwestorzy nabywają byłą fabrykę podzespołów komputerowych firmy Conergy, w Słubicach funkcjonuje francuski supermarket Intermarché, a również obecna w mieście polska sieć Biedronka należy do obywatela Portugalii. Ciężko natomiast mają uchodźcy, w szczególności z Afryki. Na osoby, którym udało się przeniknąć przez „Frontex” do wewnątrz Europy, czeka restrykcyjna polityka w kwestii udzielania azylu, skutkująca często odesłaniem na powrót do ojczyzny. Zjawisko to można zaobserwować z bliska w ośrodkach dla ubiegających się o azyl w Ośnie Lubuskim, Krośnie Odrzańskim, Frankfurcie nad Odrą oraz Eisenhüttenstadt. Ostawodawstwo niemieckie wciąż opiera się na archaicznej „polityce krwi i ziemi”, wymagającej udowodnienia niemieckiego pochodzenia po mieczu przez trzy pokolenia...

Opis projektu

Badania

W latach 2015-2017 młodzież z polsko-niemieckiego pogranicza będzie miała za zadanie samodzielnie zbadać różnorodne pochodzenie Nowoamerykanów i Nowoamerykanek, ostatecznie prezentując wyniki swoich prac na samodzielnie przygotowanych wystawach połączonych z prelekcjami. Otrzymają przy tym wsparcie od opiekuna danych warsztatów oraz specjalistów służących im radą. Jako partnerów postaramy się pozyskać różne placówki edukacyjne (szkoły, stowarzyszenia, inicjatywy, inne zakłady) z pogranicza polsko-niemieckiego. Zamierzamy kontaktować się bezpośrednio ze szkołami lub przez pośrednictwo stosownych urzędów (w przypadku Niemiec będzie to *Schulamt*). Zaprosimy do współpracy również osoby zainteresowane znane uczestnikom sieci Nowa Amerika. Warsztaty skierowane są do osób w wieku od 9 do 25 lat.

Każda z grup młodzieżowych wybierze dla siebie jeden z przedstawionych w katalogu tematów, który będą chcieli zbadać. Przy wyborze tym pewną rolę odgrywać będzie bliski związek członków danej grupy z badanym przedmiotem, ponieważ ułatwi to dokładne zapoznanie się z nim. Merytoryczną stroną danych warsztatów zajmie się opiekun. Młodzież będzie mogła ponadto skorzystać z porad rzeczoznawcy.

Prezentacja wyników badań

Poszczególne elementy składające się na prace młodzieży zostaną przełożone na odpowiednio drugi z języków (do filmów powstaną napisy, do wywiadów audio przygotowana zostanie transkrypcja, która zostanie następnie przetłumaczona), aby ostatecznie móc zaprezentować całkowicie bilingwalną (polsko-niemiecką) wystawę. Pierwsza z prezentacji odbędzie się we własnej instytucji (szkole) danej grupy uczestników, druga natomiast w jej okolicy, w przestrzeni publicznej. W celu nagłośnienia tych wystąpień przygotowane zostaną okolicznościowe ulotki na temat każdego z nich. Pod koniec każdego roku odbędzie się natomiast konferencja pod tytułem „Nowa Amerika – im Land der Migranten | w krainie migrantów”, na której delegaci wszystkich grup przedstawią wyniki swoich badań po raz trzeci. Tam też wystawy wszystkich grup młodzieży zostaną połączone w jedną centralną ekspozycję.

Debata polityczna

Obok wyżej wymienionych wystaw i prelekcji, w programie konferencji (2015-2017) pod tytułem „Nowa Amerika - im Land der Migranten | w krainie migrantów” znajdą się także rozmaite debaty o tematyce „Integracja i różnorodność kulturalna”, „Wypędzenie i migracja” oraz „Nowa Amerika – rozwój pogranicza polsko-niemieckiego jako przestrzeni wspólnej”. Ostateczna treść tych zagadnień zależeć będzie od pytań zadawanych przez młodzież w ramach warsztatów. Każdą z debat otworzy gościnny wykład właściwego rzeczoznawcy. Następnie przyjdzie czas na dyskusję panelową prowadzoną przez zawodowego moderatora, na której debatować będą młodzi uczestnicy warsztatów. Cała konferencja tłumaczona będzie symultanicznie. Zapowiedzi i reklamie tego wydarzenia posłuży akcja kolportażu ulotek informacyjnych i programów.

Dokumentacja

Wykłady i sama dyskusja zostaną nagrane, a z materiałów tych powstaną krótkie dwujęzyczne filmiki z napisami. Prezentacje młodzieży zostaną natomiast przetworzone w wersję cyfrową. Treści te zostaną opublikowane na naszym „Education Blog” (<http://www.edublog.nowa-amerika.net/>), służąc w przyszłości celom edukacyjnym.

Wystawa (wystawy)

W trakcie konferencji nastąpi połączenie poszczególnych wystaw uczestników warsztatów w jedną ekspozycję centralną. Zostanie ona wzbogacona o prace artystyczne związane z opracowanymi tematami. Wystawa w takiej postaci wyrusza od 2016 na tournée po polsko-niemieckim pograniczu, gdzie zostanie zaprezentowana w różnych miejscach publicznych. Dzięki dopływowi nowych treści z warsztatów planowanych na lata 2016 i 2017 będzie ona również stale zwiększała swoją objętość.

Rok pierwszy (wniosek na 2015 rok)

10 warsztatów z 5 polskimi i 5 niemieckimi placówkami edukacyjnymi. Na rezultaty warsztatów składać się będzie 10 wystaw/prezentacji. Zostaną one przedstawione publiczności najpierw na terenie własnej placówki uczestników, następnie w przestrzeni publicznej w obrębie tej samej miejscowości, a w ostatniej kolejności na konferencji „Nowa Amerika – im Land der Migranten | w krainie migrantów”. Konferencja zostanie udokumentowana, a powstałe materiały wstawione na Bloga Edukacyjnego.

Przebieg projektu w roku 2015:

styczeń - marzec

Pozyskanie do współpracy 10 placówek edukacyjnych, które wezmą udział w warsztatach.

Pozyskanie do współpracy uczestników warsztatów dla wybranych tematów.

kwiecień - wrzesień

Przeprowadzenie 10 warsztatów pod merytoryczną opieką oraz powstanie 10 wystaw/prezentacji, public relations, projekt i druk 10 ulotek z zapowiedziami prezentacji w przestrzeni publicznej.

październik - listopad

Przeprowadzenie 20 wystaw/prezentacji w poszczególnych placówkach edukacyjnych oraz w okolicznej przestrzeni publicznej.

listopad - grudzień

Przeprowadzenie konferencji pod tytułem „Nowa Amerika - im Land der Migranten | w krainie migrantów” (prawdopodobnie w dniach 13.-15.11.2015). Konferencja zostanie udokumentowana, a powstałe w ten sposób materiały wstawione na Bloga Edukacyjnego.

Wybór zagadnień

Przedstawiona poniżej lista świadomie nie została jeszcze zamknięta. Jednym z założeń projektu jest bowiem jego stała ewolucja, zakładająca wykorzystanie pojawiających się w trakcie warsztatów doświadczeń i wniosków do korekty programu na kolejny okres. Lista ta podlega stałemu rozszerzeniu na wnioski Nowoamerykanów i Nowoamerykanek, a także placówek edukacyjnych uczestniczących w projekcie.

Wymienieni niżej specjaliści dla danych dziedzin tematycznych mogą albo przejąć merytoryczną opiekę nad jednym z warsztatów, albo uczestniczyć w warsztatach gościnnie, jako prelegenci. W odniesieniu do niektórych z przedstawionych poniżej zagadnień wciąż trwają poszukiwania odpowiednich opiekunów i rzeczoznawców.

First Nations:

Serbowie Łużyccy

Serbowie Łużyccy (w języku górnołużyckim Serbja, w dolnołużyckim Serby, w odniesieniu do Dolnych Łużyc częściowo także Wendowie) to uznana w Niemczech mniejszość narodowa zachodniosłowiańskiego pochodzenia żyjąca na terenach Górnych i Dolnych Łużyc, w niemieckich krajach związkowych Saksonia i Brandenburgia. Jak traktuje się obecnie tę mniejszość? Czy stanowią dziś liczną społeczność? W jaki sposób dbają o swój język i kulturę? Jakie problemy są ich udziałem? Przykładowe portrety Serbów...

Rzeczoznawcy: Stiftung für das sorbische Volk, Sorbisches Institut, Wendisches Museum w Cottbus

Migracja do Nowej Ameriki:

Sybiracy

Mianem „gułagu” określa się rozbudowany system represji w czasach Związku Radzieckiego. W jego skład wchodziły obozy pracy przymusowej, kolonie karne, więzienia oraz zsyłki. Służyły one uciskowi politycznych przeciwników systemu, wyzyskowi przez pracę przymusową oraz internowaniu jeńców wojennych. System łagrów stanowił ważne ogniwo władzy państwowej w czasach stalinizmu. Wielu obecnych mieszkańców pogranicza polsko-niemieckiego trafiło na nie wskutek przesiedleń po II wojnie światowej, ponieważ –

zwłaszcza Polacy – nie mieli możliwości wrócić z Syberii do swoich pierwotnych ziem ojczystrych, które ze względu na powojenne przesunięcia granic państw znalazły się w obrębie Związku Radzieckiego. W jaki sposób ludzie ci obchodzą się ze swoimi wspomnieniami? W jaki sposób postępują z nimi samymi? Jakie napotykają problemy? W Niemczech nie sposób doszukać się jakiegokolwiek związku sybiraków, wobec czego wyzwanie znalezienia takich osób pozostaje nadal aktualne. Przykładowe portrety sybiraków...

Rzeczoznawcy: Związek Sybiraków, Ryszard Kowaluk

Migracja do Nowej Ameriki:

Kresowianie (polskie osoby wypędzone z przedwojennych ziem polskich)

Po zakończeniu II wojny światowej granice Polski uległy przesunięciu ze wschodu na zachód, co pociągnęło za sobą jedną z największych przymusowych wędrówek ludów całego XX wieku. Większość osób wysiedlonych z polskich kresów wschodnich została rozlokowana na „ziemiach odzyskanych” na zachodzie. Czy ludzie ci pielęgnują wspomnienia z niegdysiejszych ojczyzn? W jaki sposób obchodzą się z nimi? Jakie miewają problemy? Przykładowe portrety wypędzonych kresowian...

Rzeczoznawcy: prof. Beata Halicka

Migracja do Nowej Ameriki:

Nowa Marchia, Prusy Wschodnie, Mazury... (niemieccy wypędzeni z terenów przed wojną niemieckich)

Po zakończeniu II wojny światowej granice Polski uległy przesunięciu ze wschodu na zachód, co pociągnęło za sobą jedną z największych przymusowych wędrówek ludów całego XX wieku. W wyniku przemian Polska uzyskała tereny należące wcześniej do Niemiec. Dotychczasowi niemieccy mieszkańcy tych ziem musieli opuścić swoje ojczyzny i rozeszli się po całych Niemczech. Wielu obecnych mieszkańców zachodniej strony polsko-niemieckiego pogranicza urodziło się na tych terenach. Czy ludzie ci pielęgnują wspomnienia z byłych ojczyzn? W jaki sposób obchodzą się z nimi? Jakie miewają problemy? Przykładowe portrety wypędzonych...

Rzeczoznawcy: Prof. Beata Halicka

Migracja do Nowej Ameriki:

Współcześni uchodźcy (osoby ubiegające się o azyl na pograniczu polsko-niemieckim)

Liczba uchodźców z Syrii, Erytrei, Kamerunu, Somalii i Kenii, a także z innych państw wzrosła w ostatnich latach znacząco, zwłaszcza po niemieckiej stronie granicy. Dlaczego ludzie ci uciekli ze swoich ojczyzn? Jak obchodzą się ze swoimi wspomnieniami? Czego obecnie pragną? W jakich warunkach żyją? Jakie zastrzeżenia mają w tej sprawie mieszkańcy pogranicza? Jakie istnieją przykłady wytworzenia się kultury powitalnej?

Rzeczoznawcy:

First Nations:

Ślązacy

Mianem Ślązaka (po ślązacku: Ślůnzoki; po czesku: Slezané) określa się osobę narodowości polskiej, niemieckiej lub czeskiej pochodzącą ze obecnego Śląska albo z byłego austrowęgierskiego regionu o tej samej nazwie. Jak traktuje się tę mniejszość w dzisiejszych czasach? Czy stanowią dziś liczną społeczność? W jaki sposób dbają o swój język i kulturę? Jakie problemy są ich udziałem? Przykładowe portrety Ślązaków...

Rzeczoznawcy: Lucilla Kossowska

Migracja do Nowej Ameriki:

Grecy

Grecy osiedlali się w Polsce już w średniowieczu. Ostatnia znacząca fala migracyjna miała miejsce w 1949 roku, po tzw. drugiej bitwie o górę Grammos. Po zakończeniu wojny domowej w Grecji, państwo polskie przyjęło ok. 14.000 greckich partyzantów. Wielu z nich osiedliło się na Dolnym Śląsku, m. in. w liczbie 9.000 w Zgorzelcu. Jak obchodzi się z tą mniejszością? Czy obecnie w Zgorzelcu żyje wielu Greków? W jaki sposób pielęgnują swój język i swoją kulturę? Jakie miewają problemy? Przykładowe portrety Greków ze Zgorzelca...

Rzeczoznawcy: Stowarzyszenie Greków w Polsce „Odysseyas”

First Nations:

Romowie

Polscy Romowie cieszą prawnym statusem mniejszości etnicznej. Ich kultura znana jest na ziemiach polskich od XV wieku. Corocznie w Gorzowie Wielkopolskim odbywają się Międzynarodowe Spotkania Zespołów Cygańskich „Romane Dyvesa”. W jaki sposób obchodzimy się z tą mniejszością? Jak liczna jest ta społeczność? W jaki sposób pielęgnują swój język i swoją kulturę? Jakie miewają problemy? Przykładowe portrety Romów...

Rzeczoznawcy: Stowarzyszenie Twórców i Przyjaciół Kultury Cygańskiej z siedzibą w Gorzowie Wielkopolskim, Związek Romów Polskich w Szczecinku

Migracja do Nowej Ameriki:

Rosjanie

We Frankfurcie nad Odrą mieszka wiele małżeństw niemiecko-rosyjskich. Dwa stowarzyszenia pielęgnują rosyjską kulturę i język: Rodina e.V. oraz Interkultur e.V. W jaki sposób obchodzimy się z tą mniejszością? Jak liczna jest ich społeczność? W jaki sposób pielęgnują swój język i swoją kulturę? Jakie miewają problemy? Przykładowe portrety Rosjan...
Rzeczoznawcy: Rodina e.V. i Interkultur e.V.

Migracja do Nowej Ameriki:

Ukraińcy

Po II wojnie światowej przymusowo przesiedlono wielu Ukraińców zamieszkujących wschodnią Polskę. Zabroniono im używania własnego języka i pielęgnowania własnej kultury. Aktualnie w Słubicach powstaje cerkiew prawosławna. Jak traktuje się tę mniejszość? W jaki sposób pielęgnują swój język, religię i kulturę? Jakie trapią ich problemy? Przykładowe portrety Ukraińców...
Rzeczoznawcy:

Migracja do Nowej Ameriki:

Żydzi

Po jesieni ludów we Frankfurcie nad Odrą osiedliła się nowa społeczność żydowska – pierwsza od czasów holokaustu. Większość Żydów we Frankfurcie nad Odrą ma rosyjskie korzenie. Jak traktuje się tę mniejszość? W jaki sposób pielęgnują swój język, religię i kulturę? Jakie są ich problemy? Przykładowe portrety Żydów...
Rzeczoznawcy: gmina żydowska Jüdische Gemeinde Frankfurt (Oder) e.V.

Migracja do Nowej Ameriki:

Wietnamczycy

Wietnamczycy byli jedną z nielicznych grup zapraszanych do Niemieckiej Republiki Demokratycznej. Już w latach 50-tych XX wieku oferowano pobyty w Niemczech Wschodnich studentom z Wietnamu Północnego, a od 1973 roku zacieśniono współpracę między państwami, skutkiem czego ponad 10.000 Wietnamczyków, zwykle członków wyższych sfer w swoim kraju, przyjechało do NRD w celu zdobycia wykształcenia. Ostatecznie, po zakończeniu wojny w Wietnamie i zjednoczeniu północy i południa kraju oraz założeniu Socjalistycznej Republiki Wietnamu uznawane za wyjątkowo rozwinięty wśród krajów komunistycznych NRD skierowało zaproszenie do osób z całego nowego państwa. Jak traktuje się tę mniejszość obecnie? W jaki sposób pielęgnują swój język i kulturę? Jakie są ich problemy? Przykładowe portrety Wietnamczyków...
Rzeczoznawcy: Diên Hồng – Gemeinsam unter einem Dach e.V.

Migracja do Nowej Ameriki:

Łemkowie

Kiedy w 1945 roku wyznaczono nowe granice polityczne, żyjący w Polsce Łemkowie zostali w ramach akcji „Wisła” przesiedleni na tereny, które stały się ich nową ojczyzną do dziś: na Pomorze, Mazury i Dolny Śląsk. Przeprowadzony w 2002 roku spis powszechny wykazał, że w Polsce żyje 5800 Łemków, aczkolwiek szacuje się, że ich faktyczna liczba jest znacznie większa i wynosi ok. 60.000 (stan na 2003 rok). Różnica tłumaczona bywa przypuszczeniem, że część Łemków postrzega się jako Ukraińcy. W jaki sposób mniejszość ta jest odbierana? Jak dba ona o swój język, religię i kulturę? Jakie ma problemy? Przykładowe portrety Łemków...
Rzeczoznawcy: Stowarzyszenie Łemków (Legnica)

Migracja do Nowej Ameriki:

Inni

Oczywiście w Nowej Ameryce żyją również przedstawiciele wielu innych, najróżniejszych kultur z całego świata: Litwini, Białorusini, Kaszubi, Turcy, Kurdowie, Hindusi, Syryjczycy, Tatarzy, autochtoni, Nadreńczycy, Bawarczycy, Francuzi, Brytyjczycy... W jaki sposób pielęgnują swoje języki, religie i kultury? Jakie miewają problemy? Przykładowe portrety niektórych przedstawicieli „innych nacji”...

Dziedzictwo kulturowe

Byłe pogranicze polsko-niemieckie

Granica polsko-niemiecka sprzed roku 1945 przebiegała wyraźnie dalej na wschodzie od obecnej. Jakie ślady niemieckiego dziedzictwa kulturowego istnieją dzisiaj na tym byłym pograniczu? Czy żyją jeszcze osoby pamiętające te czasy? Jakie rzeczy odnaleźć można w bibliotekach i archiwach oraz na poddaszach w okolicach przedwojennej granicy polsko-niemieckiej?
Rzeczoznawcy: Anna Billert, Muzeum Na Gościńcu

Dziedzictwo kulturowe

„Na końcu wymierają muzyka i język”

Co utrzymuje kulturę przy życiu? Jaką muzykę mogą wnieść do życia Nowej Ameryki różne mieszkające w na jej obszarze kultury? Badania instrumentów muzycznych, pieśni i tekstów, gromadzenie materiału.

Rzeczoznawcy: Janusz Jaskulski, Muzeum Instrumentów Muzycznych w Poznaniu, Stowarzyszenie Muzyków Ludowych w Zbąszyniu

Architektura krajobrazu

Zbadanie obecnej architektury krajobrazu

Ludzie zmieniają krajobraz wokół siebie i wpływają na niego, a krajobraz wpływa na nich. Po II wojnie światowej krainy po obu stronach Odry i Nisy podążyły w różnych kierunkach, ponieważ oba brzegi tych rzek znalazły się w granicach różnych państw z różnymi formami narodowo-państwowej identyfikacji. W czym objawiają się dziś te różnice, co natomiast rozwija się podobnie po obu stronach?

Rzeczoznawcy: Anna i Tomasz Anisko, Büro für Landschaftskommunikation

Państwo narodowe a wielość kultur

Strategie państw narodowych

Państwo narodowe jest tworem stosunkowo młodym, lecz ekscesy tej doktryny zrodziły w XX wieku ideologię rasizmu prowadzącą do ludobójstw w całej Europie i nieomal całkowitego zglądzenia kultury żydowskiej.

Państwa narodowe korzystają z różnych metod generowania tożsamości obywateli ze swoim państwem. W ramach tego modułu zbadane i przedstawione zostaną różne strategie identyfikacji wykorzystywane przez dwójkę sąsiadów, Polskę i Niemcy, takie jak: historia, sport, narracja w opowieściach, osobowości, branding...

Rzeczoznawcy: prof. Beata Halicka, Michael Kurzwelly

Kultura języka

Język dla Nowej Ameriki? Który?

„Do you speak english?” to – jak głosi popularny żart – jedyne zdanie, na którego opanowanie musi wysilić się Anglik, aby dogadać się w świecie. Rzeczywiście, językowi nie sposób odmówić pewnego związku z władzą. Język angielski jest językiem władzy kolonialnej obecnej w XX wieku niemal w każdym regionie świata. Więcej osób w Polsce uczy się niemieckiego niż na odwrót, gdyż to Niemcy są w tej parze potęgą gospodarczą.

Alternatywę mogłoby stanowić np. esperanto, język wykreowany przez Ludwika Lejzera Zamenhafa. Z drugiej strony istnieje pogląd, że język stanowi wewnętrzny wydźwięk każdej kultury, w związku z czym należy go chronić jako jej dobro. Jakiego języka potrzebujemy w Nowej Ameryce?

Rzeczoznawcy: Ronald Schindler (esperanto), Michael Kurzwelly, inni...

Kosztorys

Honorarium dla opiekuna warsztatów	1.500 €
Honorarium dla prelegenta	150 €
Materiały robocze i wsparcie techniczne przy warsztatach i przy tworzeniu wystawy	1.000 €
Materiały poligraficzne – ich druk, skład i opracowanie szaty graficznej: ulotka	150 €
Łącznie:	2.800€

Organizator:

stowarzyszenie „Slubfurt e.V.”